

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואי ס"ד, כור בשלשים סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה, ה"נ קמא קמא מיפסק פסק ואסור להנות הימנו, מדינר ליום ולגורן יפה סלע - מותר, אמאי? והא אגר נטר לי הוא												פד.		
ותסברא? זלוולי בשכירות מי אסיר?	רבא:										!	◇	פד.	
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?											?		פד.	
רישא דלא קא עביד בהדיה מהשתא - מיחזי כי אגר נטר לי, סיפא דקא עביד בהדיה מהשתא - לא מיחזי כי אגר נטר לי.											!		פד.	
ואם היה מחובר בקרקע ותלש כל שהוא - קנה.												■	פד.	
משום דתלש כל שהוא קנה?												?	פד.	
הכא במאי עסקינן - דאמר ליה: לך, יפה לך קרקע כל שהוא, וקני כל מה שעליה.	רב ששת:											!	◇	פד.
המוכר יין ושמן לחבירו והוקרו או שהוזלו, אם עד שלא נתמלאת המדה - למוכר, משנתמלאת המדה - ללוקח ואם היה סרסור ביניהם, נשברה החבית - נשברה לסרסור.													■	פד.
והויב להטיף לו שלש טיפין.													■	פד.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר.													■	פד.
והתנוני אינו חייב להטיף שלש טיפין.													■	פד.
ערב שבת עם חשכה - פטור.	רבי יהודה:												■	פד.
הא מדה דמאן?													^	פד.
אילימא מדה דלוקח													!	פד.
עד שלא נתמלאת מדה למוכר													■	פד.
מדה דלוקח היא													?	פד.
ואלא מדה דמוכר													!	פד.
משנתמלאת מדה ללוקח													■	פד.
מדה דמוכר היא													?	פד.
במדת סרסור.	ר' אלעא:												!	פד.
ואם היה סרסור ביניהם, נשברה החבית - נשברה לסרסור	והא מדקתני סיפא:												■	פד.
מכלל דרישא לאו בסרסור עסקינן													?	פד.
רישא - מדה בלא סרסור, סיפא - בסרסור עצמו.													!	פד.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר.													■	פד.
כי סליק רבי אלעזר אשכחיה לזעירי, אמר ליה מי כאן תנא דאתנייה רב מדות? אחוייה רב יצחק בר אבדימי.													○	פד.
מאי קא קשיא לך?	א"ל: רב יצחק בר אבדימי												○	פד.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר	דתנן:												■	פד.
הרכינה ומיצית - הרי זו תרומה	והתנן:												■	פד.
משום יאוש בעלים נגעו בה.	א"ל: רב יצחק בר אבדימי הא איתמר עלה, אמר רבי אבהו:												!	פד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story :מקרא-key	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
והתנוני אינו חייב להטיף וכו'.											■	<
רבי יהודה ארישא קאי ולקולא, או דלמא אסיפא קאי ולחומרא?	איבעיא להו:										^	
ערב שבת עם השכה - תנווני פטור, מפני שתנווני טרוד.	ת"ש: דתניא, רבי יהודה:										!	◇
הושלח את בנו אצל חנווני ומדד לו באיסר שמן ונתן לו את האיסר, שבר את הצלוחית ואבד את האיסר - חנווני חייב	[חכמים]										◆	■
פטור, שעל מנת כן שלחו.	רבי יהודה:										◆	■
בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה - שתנווני פטור.	ומודים חכמים לר' יהודה:										■	◇
בשלמא באיסר ושמן - בהא פליגי:											‡	
לאודועי שדריה	דרבנן סברי:										◆	■
לשדורי ליה שדרי'	ור' יהודה סבר:										◆	■
אלא שבר צלוחית - אבדה מדעת היא											‡	◇
הכא בבעל הבית מוכר צלוחיות עסקינן, וכגון שנטלה חנווני על מנת לבקרה, וכדשמואל	רב הושעיא:										!	◇
הנטל כלי מן האומן על מנת לבקרו ונאנס בידו - חייב.	דאמר שמואל:										■	!
לימא, דשמואל תנאי היא											‡	
הכא בחנווני מוכר צלוחיות עסקינן, ואזא רבי יהודה לטעמיה ורבנן לטעמייהו.	אלא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:										!	◇
בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה - שתנווני פטור	אי הכי, אימא סיפא: [מודים חכמים לר' יהודה]										‡	
והא אמרת: לאודועי שדריה											‡	
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלה למוד בה, וכדרבה	אלא אביי בר אבין ור' חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו:										!	◇